

ΟΙ ΕΝ ΑΡΣΙΝΟΗ

ΔΙΑΛΑΜψΥΤΕΣ
ΆΓΙΟΙ

Ο Άγιος Οἰωνός
Μάρτυς Νικό-
λαος

Ο Άγιος Κόνιος
Ο Εν Αρσίνη

Οι Όσιοι
Θεοσεβιος μετα της συμβίωσης

Οι Άγιοι
Αγαπιος

Οι Άγιοι
Βαλαάμ

Οι Άγιοι

Ακάδιος

Οι Άγιοι
Νίκων

Οι Άγιοι
Πρέστες

Οι Άγιοι
Καλαϊδίων

Άγιογραφιθέντη Λιθογραφία Αρσινοή Γεωργίου - Β.Ε.

Ιησούς Γ. Χ. Κανέλλη - Β.Ε.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΑΡΣΙΝΟΪΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

ητοι

Ἄριστωνος, Ἀρκαδίου, Νίκωνος καὶ Προεχίου, τῶν τῆς Ἀρσινόης
Ἐπισκόπων, τῶν ὁσίων, Θεοσεβίου καὶ τῆς Συμβίου αὐτοῦ,
Κόνωνος, τοῦ ἐν τῷ Ἀκάμαντι, Καλανδίωνος, Ἅγαπίου καὶ
Βαρλαάμ, τῶν ἐν Ἀρόδαις, καὶ Νικολάου ὁσιονεομάρτυρος, τοῦ
Ντέβάλι

Ψαλλομένη τῇ Β' Κυριακῇ τοῦ Ιουλίου.

Ποίημα Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνήρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε
ἐκένρωξα ιστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἔξης Προσόροια·

Ὕχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἀρσινόης ποιμένας
καὶ ἀντιλήπτορας,
τὴν ιερὰν **τετράδα**
εὐκλεῶν ἐπισκόπων,
ὁσίων σὺν **εγκλι** καὶ τὸν σεμνὸν
νέον ὁσιομάρτυρα,
στερρὸν Νικόλαον, ἄσμασι μελιχροῖς
οἱ πιστοὶ ἐγκωμιάσωμεν.

Τοὺς εὐκλεῖς Ἀρσινόης
ιεροφάντορας,
Ἀρκάδιον τὸν θεῖον,
καὶ Ἀρίστωνα πάνυ
ὅμοῦ σὺν Προεχίῳ τῷ ἐκλεκτῷ,
καὶ θεόφρονι Νίκωνι

κοινοῖς ἐν ὑμνοῖς ἀξίως τῶν εὔσεβῶν
αἱ χορεῖαι μεγαλύνωμεν.

Ἄροδων εὐχὴ ἐκθύμως
ἀνευφημήσωμεν
μελισταγέσιν ὑμνοῖς
Καλανδίωνα θεῖον,
Ἄγαπιον φωσφόρον καὶ Βαρλαάμ,
ώς ἀσκήσεως λείρια,
καὶ σὺν αὐτοῖς Γεωργίας ἥδυν βλαστόν,
ὅσιόσθλον Νικόλαον.

Τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρας,
δσίων πρότυπα,
ώς προσευχῆς πυξία
καὶ ἀγνείας προβόλους
τιμήσωμεν ἐν ὑμνοῖς χρεωστικῶς
Θεαυγῆ Θεοσέβιον
σὺν τῇ δσίᾳ Συμβίᾳ αὐτοῦ λαμπρῶς
καὶ Ἀκάμαντος φῶς, Κόνωνα.

Δόξα. Ἡχος β'.

Τὸν μυριπνόους κρίνους, τὸν μυρίσαντας Ἀρσινόην
ποιμασίας τρόποις, ἀρετῶν εὐθεδίᾳ καὶ δόμαις μαρτυρίου
κοινοῖς ἐν ὑμνοῖς σήμερον ἐγκωμιάσωμεν·
οὗτοι γὰρ τῶν αἰωνίων τυχόντες ἀγαθῶν
καὶ τῆς οὐρανίου ἀπολαύοντες Βασιλείας
ἀδιαλείπτως Χριστῷ τῷ Παμβασιλεῖ πρεσβεύουσιν
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.....

Ἀπόστιχα. Ἡχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δῆμον θεοειδῆ
ἀγίων Ἀρσινόης,
συστάδα πανολβίαν
ιεραρχῶν, δσίων
καὶ ἀθλητῶν τιμήσωμεν.

Στίχος. Θαυμαστός, ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἅγιοις Αὐτοῦ.

Νίκωνα παμφαῆ,
Ἄρκαδιον θεόπνουν,
Ἄριστωνα φωσφόρον
καὶ τὸν πνευματοφόρον
Προέχιον ὑμνήσωμεν.

Στίχος. Τοῖς Ἅγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαιρετε Βαρλαάμ,
τρισμάκαρ Καλανδίων,
Ἄγαπιέ τε Κόνων
καὶ σὺν τῇ σῇ Συμβίᾳ
θεόφρον Θεοσέβιε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Δῆμον τῶν εὐκλεῶν
ἐδόξασας Ἅγιων
τῆς Ἀρσινόης Κύπρου,
Τριὰς ὑπεραγία,
Θεότης ὑπερένδοξε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μῆτερ τοῦ Λυτρωτοῦ
ὑπερευλογημένη,
ἐλέησον σοὺς δούλους
Ἄγιων Ἀρσινόης
ἐνθέρμοις παρακλήσεσι.

Νῦν ἀπολύεις.....τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου
Ἐσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ **Μακάριος** ἀνήρ, εἰς δὲ τὸ Κύριε
ἐκένραξα ιστόμεν στίχους τί καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Αναστάσιμα
δὲ τοῦ τυχόντος ἥχου καὶ τὰ ἔξῆς στὸν Προσόμοια τῶν Αγίων.

Ἔχος δ'. Ως γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Δεῦτε, πάντες φιλέορτοι,
Ἄρσινόης τιμήσωμεν
δῆμον τῶν Ἀγίων τὸν οὐρανόφρονα,
τοὺς φρυκτωροὺς θείας χάριτος
φωτίζοντας ἅπασαν
οἰκουμένην ταῖς αὐγαῖς
εὐσεβείας, χρηστότητος,
ἀγαθότητος
καὶ ἡθῶν τελειότητος βιώντες.
Ἐκκλησίας τοῦ Ὑψίστου
σεπτοὶ κοσμήτορες, χαίρετε.

Ιεράρχαι θεόκλητοι,
Ἄρσινοης διάκοσμοι,
Νίκων, θείου Πνεύματος ἐνδιαίτημα,
Ἀρίστων, σκεῦος τῆς χάριτος,
Θεόφρον Προέχει,
ποιμασίας λαμπηδῶν,
καὶ φωσφόρε Άρκαδιε,
χαριτόρυτε,
δ νικήσας τὸν πλάνον ἀγωγῇ σου
θεαρέστω, οὐρανόθεν
θεοπρεπῶς ἐδοξάσθητε.

Κόνων, κλέος Ἀκάμαντος,
ἀσκητῶν ἐγκαλλώπισμα,
Καλανδίων, λύχνε λαμπρὲ σεμνότητος,
πνευματοφόρε Ἀγάπιε,
ἀγάπης ἐπώνυμε
τοῦ Χριστοῦ καὶ Βαρλαάμ,
ο σύντονοις ἀσκήσει
τῆξας σάρκα σου,
οἱ διοῦ ἐν Ἀρδδαις ἴσαγγέλως
περατώσαντες ἀγῶνα
τὸν ἐπὶ γῆς, ἡγιάσθητε.

Θεοσέβιε ὅσιε,
τῶν ἐγγάμων ἀρχέτυπον,
βίον κατηνάλωσας τὸν ἐπίγειον
ἄσπερ βροτὸς ἴσουρανιος
καὶ σὺν τῇ Συμβίᾳ σου

ἀληθῶς τῇ θεαυγεῖ
ῶφθης νήψεως πρόβολος·
δθεν Κύριος
ο ἀξίως τὰ γέρα ἀπονέμων
τοῖς Αὐτοῦ γνησίοις φίλοις
σὲ ἀφθαρσίας ἡξίωσε.

Νεομάρτυς θειότατε,
ο ἀσκήσας ως ἄϋλος
ἐν Μονῇ τοῦ Μάμαντος τοῦ στερρόφρονος,
ἢν Ἱβηρῖται ἐδόμησαν,
Νικόλαε ἄριστε,
ἐν δρυμοῖς Γιαλιᾶς
εὐλαβεῖς σου ὅμόφυλχοι,
πίστει ἥθλησας
Δαμασκοῦ ἐν τῇ πόλει καὶ ἀφθίτου
νίκης εἴληφας βραβεῖα
παρὰ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος.

Ἄρσινόης ὁμήρυριν
τῶν ἀγίων τιμῆσωμεν
ἄσμασιν εὐτάκτοις καὶ μελαδήμασι
κοινοῖς, Κυπρίων συστήματα,
καὶ πόθῳ αἰτούμενοι
τὰς αὐτῶν πρὸς τὸν Θεὸν
ίκεσίας δοξάσωμεν
τὸν δωρούμενον
τοῖς αὐτοὺς ἀνυμνοῦσιν ἀμφω σθένος
καὶ ὑγίειαν καὶ ὁστὶν
καὶ ψυχικὴν ἀγαλλίασιν.

Δόξα. Ἡχός πλ. β'.

Σήμερον ως τηλαυγέστατοι προβάλλονται φωστήρες
ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ φωτεινῷ στερεώματι
οἱ ἐν Ἄρσινόῃ τῆς Κύπρου διαλάμψαντες Ἅγιοι
φωτίζοντες φιλεόρτων τὰ συστήματα·
οὗτοι γὰρ ποιμαντικοῖς τρόποις, ἀσκήσει καὶ μαρτυρίῳ
Χριστὸν τὸν Λυτρωτὴν ἡμῶν δοξάσαντες
τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης ἡξιώθησαν ἐν πόλῳ δόξης·
αὐτοὺς οὖν καὶ ἡμεῖς ως φιλτάτους τῷ Χριστῷ ἐγκωμιάζοντες
τὰς αὐτῶν ίκεσίας ἐκδεχόμεθα πρὸς βίον κρείττονα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε...

Εἴσοδος. Φῶς Ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1 - 11)

Υιέ, σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ· ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἔστιν, ἀνὰ μέσον δὲ τῶν τριῶν ἔστηκε· παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται. Υμᾶς, δὲ ἀνθρώποι, παρακαλῶ καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· νοήσατε, ἄκακοι, πανουργίαν, οἵ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὁρθά· δτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χειλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ὄγματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτῷ σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες· πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσι καὶ ὁρθὰ τοῖς εὑρίσκουσιν γνῶσιν. Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον· κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἔστιν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. γ' 1 - 9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν δοφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριψια· οἵ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν δψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· δτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ως χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς καὶ ως ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, δτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς δσίοις αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ε' 15 - στ' 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Υψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτοὺς καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἔχθρῶν ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, ὁξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὁργὴν εἰς ὁμοφαίαν, συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὗστοχοι βολίδες ἀστραπῶν καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ὁρίζονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ’ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως καὶ ὡς λαῖλαφ ἐκλικμήσει αὐτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς καὶ σύνετε μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὅχλοις ἐθνῶν ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Υψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Τιμόμελα

Ἡχος α'.

Ἐύφραίνου ἐν Κυρίῳ ἡ ἀγιοτρόφος τῆς Ἀρσινόης ἐπαρχία,
ἡ λαμπρυνθεῖσα ἴδρωσιν Ἱεραρχῶν ἐνθέων καὶ ὁσίων πατέρων,
αὐτῶν συμφώνως τιμῶσα τοὺς ἀγῶνας πρὸς ἀρετῆς τελείωσιν,
καὶ ἐν ψυχικῇ ἀγαλλιάσει βόησον.

Χριστῷ οἱ εὐαρεστήσαντες ποιμαντικοῖς τρόποις, Ἱεράρχαι,
καὶ θεόσοφοι δσιοι
οἱ ἐν χρόνοις διαφόροις καλῶς τὸν ἀγῶνα τελέσαντες
καὶ στέφει ἀφθαρσίας στεφανωθέντες
μὴ παύσησθε δυσωποῦντες τὸν Κύριον τῆς δόξης
διδόναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡχος β'.

Τῇ πρακτικῇ ὑμῶν διδασκαλίᾳ καὶ νουθεσίᾳ
τὴν καλὴν ἐπιφέροντες ἀλλοίωσιν
Ἀρσινόης τοὺς δῆμους ὠδηγήσατε πρὸς σωτηρίαν,
Ἱεράρχαι θεόπνευστοι καὶ θεοπρόβλητοι·
διὸ ὑμᾶς περικαρῶς γεραίροντες,

Ἄριστων καὶ Ἀρκάδιε καὶ Προέχιε καὶ Νίκων,
Χριστὸν δοξάζομεν τὸν ὑμᾶς ἀγλαῶς σοφίσαντα
καὶ προστάτας ἡμῖν ἀναδεῖξαντα.

Ὕχος γ'.

Τοὺς ἐν παρθενίᾳ τὸ στάδιον τῆς συζυγίας ἀνύσαντας
καὶ Θεῷ τὸν νοῦν πτερώσαντας εὐχῇ ἀσιγήτῳ,
Θεοσέβιον καὶ τὴν αὐτοῦ Συμβίαν,
ὧς ἴσαγγελον ζεῦγος εὐφημήσωμεν
οὗτοι γὰρ Μελάνδροι ἥγιασαν ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ
καὶ Ἀρσινόης τὴν περίχωρον τῇ αὐτῷ ἀφάτῳ σκληραγωγίᾳ·
ὅθεν τῆς ἀλήκτου μετέχοντες δόξης
πιστοὺς καθαγιάζουσι ταῖς αὐτῷ ἵκεσίαις
τοὺς μεγαλύνοντας πόθῳ αὐτῷ τῆς ἐγκρατείας παλαίσματα.

Ὕχος δ'.

Ἐνδεδυμένοι τὴν πανοπλίαν τοῦ φωτὸς
ἀπεξεδύσασθε τὴν ζόφωσιν τῆς βροτείας φύσεως
δσιοι καὶ θεοφόροι ἀσκηταὶ Ἄκαμαντος καὶ Ἀρδων·
ὑμᾶς γὰρ τιμῶντες κοινοῖς ἐν ἄσμασι
καὶ τοὺς νυχθημέρους ὑμῶν ἀγῶνας γεραίροντες
ψυχῆς ἐν κατανύξῃ κραυγάζομεν, θεοειδέστατοι·
Κόνων, πολιστὰ τῆς δυσπροσίτου ἐρήμου φιλάρετε,
καὶ τριὰς τῶν δσίων συνασκητῶν ἐνθεωτάτη,
Καλανδίων, Βαρλαὰμ καὶ Ἀγάπιε,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσατε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ο αὐτός.

Τὴν θεοτίμητον διμήγυριν καὶ ἰσουράνιον σύλλογον
τῶν ἐν Ἀρσινόῃ διαλαμψάντων Ἅγιων,
ἰεράρχας, δσίους καὶ μάρτυρας
κοινοῖς ἐν ἄσμασιν εὐφημήσωμεν κράζοντες
οἱ τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ ποιμάναντες ἐπὶ χλόην σωτηρίας
καὶ οἱ ἀσκητικοῖς καμάτοις καὶ δείθροις αἴματος
Χριστῷ τῷ δικαίῳ στεφοδότῃ εὐαρεστήσαντες
μὴ παύσησθε πρεσβεύοντες Αὐτῷ ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ Προσόμιοι. Πρῶτον τὸ Ἀναστάσιμον.
Εἴτα τὸν Ἅγιον.
Ὕχος πλ. α'. Χαίροις, ἀσκητικῶν.

Χαίροις, χορὸς Ἅγιων λαμπρός,
τῆς Ἀρσινόης τῆς ἐν Κύπρῳ κλεῖσματα,
κοσμήτορες Ἐκκλησίας
Χριστοῦ καὶ θείων σκηνῶν
οὐρανῶν πολῖται
θεοτίμητοι,
Ἄριστων ἐπίσκοπε,
οἱ τὴν χάριν δεξάμενος
έσμὸν ἔλαυνειν
δαιμονίων τῇ χάριτι
τοῦ Παντάνακτος
καὶ Θεοῦ Παντοκράτορος,
θεοσεβεῖς Ἀρκάδιε,
ποιμὴν θεοπρόβλητε,
θεοφορούμενε Νίκων,
νικῆτορ βίου ἐν σκάμματι
πρὸς κτῆσιν σοφίας
καὶ Προέχιε, Συνόδου
τετάρτης σέμνωμα.

Στίχος. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἅγιοις Αὐτοῦ.

Χαίροις, ὁ τῶν δσίων χορός,
τριάς Ἀρόδων ἀσκητῶν θεοσύλλεκτε,
πανεύφημε Καλανδίων
σὺν Βαρλαὰμ τῷ σεπτῷ
καὶ τῷ Ἀγαπίῳ
τῷ θεόφρονι,
Ἀκάμαντος τύμιε
πολιστά, Κόνων ὅλβιε,
οἱ δι' ἀγάπην
ζενωθεὶς τοῦ Παντάνακτος
καὶ θειότατον
παρθενίας καὶ νήψεως
ζεῦγος Μελάνδρας, γνήσιε
Χριστοῦ, Θεοσέβιε,
φίλε, καὶ σῶφρον Συμβίᾳ
αὐτοῦ, θερμῶς ἴκετεύσατε

τὸν Λόγον Υψίστου
πέμψαι πᾶσιν οὐρανόθεν
τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Τοῖς Άγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Χαίροις, ὁσιομάρτυς στερβός,
τῆς Γεωργίας Ἱερώτατον βλάστημα,
ἐν Κύπρῳ δὲ ἐνασκήσας
καὶ τῶν ἰδρώτων ὁσιᾶς
ταῖς αὐτοῦ πιάνας θείου Μάμαντος
τὴν μάνδραν τὴν ἔνδοξον,
γενναιόφρον Νικόλαε,
μαρτύρων νέων
πολυτίμητον κόσμημα
καὶ ὥραϊσμα
Δαμασκοῦ τιμαλφέστατον·
ὅθεν τιμῶντες σήμερον
τὴν πάνσεπτον μνήμην σου
σὺν τῇ κοινῇ τῶν Άγίων
τῆς Ἀρσινόης κραυγάζομεν·
Χριστὸν ἐκδυσώπει
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν διθῆναι
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἡχος πλ. δ'.

Τοὺς θεοδωρήτους ποταμοὺς τῆς σοφίας
τοὺς ἀνὰ τοὺς αἰῶνας καταρδεύσαντας Ἀρσινόης τὴν χθόνα
πρὸς πολύφορον στάχυν βίου κρείττονος
κοινοῖς ἐν ἄσμασι σήμερον ἀνυμνήσωμεν·
οὗτοι γὰρ τοῖς νάμασι ποτισθέντες τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης
ἔξηνθησαν ἀνθη ἀκραιφνοῦς πολιτείας
καὶ χάριν εἰλήφασι καταρδεύειν τὰς ψυχὰς τῶν αὐτῶν προσφύγων·
διὸ νῦν καὶ ἡμεῖς οἱ πιανθέντες τῇ αὐτῶν πρὸς Θεὸν παρόησίᾳ
τὰς ἀδιαλείπτους αὐτῶν εὐχὰς ἔξαιτούμεθα
πρὸς ἀρετῆς τελείωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Άνυμφευτε Παρθένε.....

Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἄναστάσιμον Ἀπολυτίκιον τοῦ
Ἴχου καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῶν Άγίων.

Ἡχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἄρσινόης κοσμήτορας εὐφημήσωμεν
αὐτῶν λιτὰς ἔκζητοῦντες
πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν,
θεῖον Νίκωνα, Προέχιον, Ἀρίστωνα
σὺν Ἀρκαδίῳ, Βαρλαάμ,
Καλανδίωνι σοφῷ
καὶ σώφρονι Ἀγαπίῳ,
Κόνωνα, τίμιον ζεῦγος
Θεοσεβίου καὶ Νικόλαον.

Θεοτοκίον. Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἡ ἀδιόδευτος...

Ἄπόλυτος.

ΕΝ ΤΩ ΟΡΟΡΩ

Τὸ Θεὸς Κύριος. Τὸ Αναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. Δόξα. Τῶν Ἁγίων.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, διὰ προειπώμεν ἐν τῷ Εσπερινῷ.
Μετὰ δὲ τὴν α΄ Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ὕχος α΄. Τὸν τάφον Σου, Σωτῆρ.

Χορεία ἐκλεκτὴ
Ἄρσινόης Ἅγιων,
Ιλέωσαι ἡμῖν
τὸν Χριστὸν, Καλανδίων,
Ἀρίστων, Ἀρκάδιε,
Βαρλαάμ, Θεοσέβιε
σὺν Συμβίᾳ σου,
Κόνων, Προέχιε, Νίκων
καὶ Ἀγάπιε
σὺν ἀθλητῇ Νικολάῳ
τῷ νέῳ τῆς πίστεως.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγαθή,
Μῆτερ Χρυσελεοῦσσα,
ἀπαύστως οἱ πιστοὶ
σὲ τιμῶμεν βιῶντες
Θεὸν ἐλεήμονα
ἐκδυσώπει, πανάχραντε,

πέμψαι ἔλεος
 Αὐτοῦ τὸ μέγα καὶ θεῖον
 τοῖς προστρέχουσι
 σοὶ κώμαις τῆς Ἀρσινόης
 καὶ σὲ μεγαλύνουσι.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν Καθίσματα, πρῶτον τὰ Ἀναστάσιμα καὶ
 εἶτα τῶν Ἅγιων.

Ὕχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἄριστων, Ἀρκάδιε,
 Νίκων, σοφὲ Βαρλαάμ,
 σεμνὲ Θεοσέβιε
 σὺν τῇ Συμβίᾳ τῇ σῇ,
 θεόφρον Προέχιε,
 Κόνων τε Καλανδίων
 καὶ Ἁγάπιε μάκαρ,
 ἅμα τῆς Ἱβηρίας
 νεοπύρσευτον σέλας,
 Νικόλαε, Ἀρσινοῖτῶν
 ἔφοροι, χαίρετε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χρυσοπατερίτισσα,
 Πιωμοῦ ἀκέστορ θερμή,
 τὴν θείαν εἰκόνα σου
 ὡς θησαυρὸν τιμαλφῆ
 ἐν κόλποις βαστάζομεν
 καὶ τῷ σεπτῷ ναῷ σου
 εὐλαβῶς προσιόντες
 χάριν καὶ εὐλογίαν
 ἀρνόμεθα, Μῆτερ
 ἀπάντων τῶν πιστῶν, ἀγαθὴ
 Θεογεννήτρια.

Εὐθὺς δὲ Πολυέλεος, τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ
 τυχόντος ἥχου καὶ τὰ Καθίσματα.

Ὕχος γ'. Τὴν φραιότητα.

Τὸν ἐνδεκάριθμον χορὸν τιμήσωμεν
 Ἅγιων μέλεσιν εὐτάκτοις ἄπαντες

οἱ κατοικοῦντες εὐλαβῶς τὰς κώμας τῆς Ἀρσινόης,
ἰεράρχας ἔμφρονας, ἀσκητὰς οὐρανόφρονας
καὶ τὸν νεομάρτυρα τοῦ Κυρίου Νικόλαον,
ώς βάθρα εὐσεβείας βιώντες Χαῖρε, ὅμας πνευματοφόρε.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν καταύγασον
φωτὶ τῆς χάριτος τοῦ θείου Τόκου σου,
ἀγνὴ Παρθένε, Μαριάμ, ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων,
καὶ ἀχλὺν ἀπέλασον τῶν ἀπείρων πταισμάτων μου,
δπως εὗρο ἔλεος ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς Κρίσεως
καὶ πόθῳ ἀσιγήτως βιῶ σοι Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἱχού. Τὸ Προκείμενον.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον τὸ Εὐθινόν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...

ΟΝΨΑΛΜΟΣ.

Δόξα. Ταῖς τῶν Σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,...

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς.... καὶ τὸ Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου...

Εἴτα οἱ Κανόνες. Πρῶτον ὁ Ἀναστάσιος. Εἴτα τῶν Ἁγίων, οὓς ἡ
Ἀκροστιχίς

"Ἀρσινόης ἐκθύμως συννυμνῷ προστάτας. X."

Ωδὴ α΄. Ἡχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ἄγίους θεόφρονας
τῆς Ἀρσινόης ἀξιώσον
Σῶν δοῦλον τὸν ἄμουσον,
Λόγε Θεοῦ καὶ Θεέ,
μελωδήμασιν
νῦνησαι μελιόδυτοις
ώς τῆς Ἐκκλησίας Σου
ἄνθη μυρίπνοα.

Ρωσθέντες τῇ χάριτι
τοῦ Παρακλήτου ιθύνατε
πρὸς τῷβους χρηστότητος
ἀρνας ὑμῶν λογικούς,
ιερώτατοι
Ποιμένες Ἀρσινόης,

Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος
τοῖς θεοῖς ἐπόμενοι.

Σοφίας τῆς ἀνωθεν
καὶ ἀρετῆς διαυγέστατα
δοχεῖα, Προέχιε,
Ἀρίστων θεοειδές, ἥ
Νίκων ἔνθεε
καὶ δλβε ποιμασίας,
Ἀρκάδιε, ἄσυλε,
χαίρετε, κράζομεν.

Θεοτοκίον.

Τσχὺν δός μοι ἀνωθεν,
σεμνὴ Χρυσοπατερίτισσα,
πατήσαι τὸ φρύαγμα
τοῦ μισοκάλου ἔχθροῦ
παρακλήσεσιν
Ἄγιων Ἀρσινόης,
κοινὴν ὅν πανήγυριν
ἀγομεν σήμερον.

Ωδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Νεόαθλε μάρτυς τοῦ Υψίστου,
Νικόλαε, Μάμαντος Μονὴν
ἡγίασας σοῖς δάκρυσι
καὶ Δαμασκὸν αἰμάτων σου
ὅσανίσιν, Ἱερώτατον
τῆς Γεωργίας ἐκβλάστημα.

Οσίων πατέρων κοσμιότης,
Ἀκάμαντος ἔνοικε σοφέ,
διαγωγῇ ἀμέμπτῳ σου,
νηστείᾳ, νήψει, δάκρυσι
καὶ ταπεινώσει ἔλαμψας,
Κόνων, ὡς ἥλιος πάμφωτος.

Η θεία δυὸς τῶν ὁμοζύγων
τιμάσθω νῦν ἄσμασι τερπνοῖς
ό πάνυ Θεοσέβιος,

τῆς παρθενίας ἔκτυπον
καὶ ἡ αὐτοῦ περιλαμπρος
Συμβία ἡ ἀξιάγαστος.

Θεοτοκίου.

Στενῆς, Χρυσολάκουρα, κοσμήτορ,
θερμῶν πρεσβειῶν σου τῷ φωτὶ¹
παθῶν ἡμῶν σκοτόμαιναν
ζοφώδη ἀποδίωξον
καὶ ἀπλανῶς κατεύθυνον
ἡμᾶς πρὸς φέγγος σωτήριον.

Εἶτα Συναπτὴ μικρά, τὸ Αναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ
τὰ ἔξης Καθίσματα.

Τόχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεοσέβιε σὺν σῇ Συμβίᾳ,
Κόνων πάντιμε καὶ Καλανδίων,
Βαρλαάμ, Ἀρίστων, Νίκων, Ἀρκάδιε,
καὶ σὺν κλεινῷ Προεχίῳ, Ἀγάπιε
καὶ νεομάρτυς Νικόλαε, Κύριον
ἴκετεύσατε, φανοὶ Ἀρσινόης πάμφωτοι,
σκεδάσαι τῶν παθῶν ἡμῶν σκοτόμαιναν.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Σκέπε ἄνωθεν τὴν Ἀρσινόην
ἀνυμνοῦσάν σε, Θεογεννήτορ,
καὶ προσφεύγουσάν σοι βίου ἐν κλύδωσι
καὶ Χρυσοχοῦς Πόλιν, Χρυσοπολίτισσα,
τὴν ἐξαιρέτως τιμῶσάν σε πάντοτε,
ὡς φιλόστοργος, πανάμωμε, δρνις, Δέσποινα,
νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας.

Ωδὴ δ'. Ό καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἀρσινόης τοὺς ἐφόρους
καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας,
θείους ιεράρχας,
δῆμον ἀσκητῶν θεοείκελον
καὶ νεομάρτυρα δσιον, Νικόλαον,
εὐφημήσωμεν
μελισταγέσιν ἐν ἄσμασι.

Καλανδίων θεοφόρε,
Βαρλαὰμ καὶ Ἀγάπιε,
καλιὰν ἀγώνων
ἐν Ἀρόδαις Ἄνω ἐπήξατε
ἀσκητικῶν καὶ βραβεῖα ἀπειλήφατε
ἄνω κλήσεως
ώς ισουράνιοι μέροπες.

Θεοείκελε Ἀρίστων,
Ἀρσινόης ἐπίσκοπε,
πνεύματα διώκεις
χάριτι σῇ θείᾳ ἀκάθαρτα
καὶ ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις τῷ Παντάνακτι
ἐκτελούντων σου
μνήμην τὴν ὄντως πανεύφημον.

Θεοτοκίον.

Υπερύμνητε Παρθένε,
Μῆτερ Χρυσοπολίτισσα,
τοὺς ἐν Ἀρσινόῃ
εὐλαβῶς οἰκοῦντας ἐλέους σου
τοῖς ὄχετοῖς ὁύπου κάθαρον κακότητος
καὶ ἔξαγνισον
ὑσσώπῳ τῆς προστασίας σου.

Ωδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Μυρίπνοον κύμινον
Ἄκαμαντος, θειότατε
Κόνων, ταῖς ὀσμαῖς σῆς εὐλαβείας
καὶ ἔγκρατείας
καὶ νοερᾶς προσευχῆς
κατηύφρανας πάντας τοὺς πιστούς
ῶφθη γὰρ δόβιος σου
εὐώδια τοῦ Κτίσαντος.

Ως πίστεως πρόμαχον,
Προέχει, τιμῶντές σε,
καὶ Σύνοδου κλεῖσμα Τετάρτης,
σὲ δυσωποῦμεν

ἀρχιερεῦ ἐκλεκτέ,
ἐν πίστει ὁρθῆ ταῖς σαῖς λιταῖς
στήριξον τοὺς μέλποντας
τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην σου.

Σοφίας, Ἀρκάδιε,
ἀρχέτυπον, ἐποίμανας
πούμνην λογικήν σου θεαρέστως
καὶ Ἀρσινόης
ἀρχιερεὺς θεαυγῆς
ὁφθεὶς ἀπεδίωξας ἀχλὺν
ἀσεβῶν ὄημάτων σου
ἀστραπαῖς, οὐρανόφωτε.

Θεοτοκίον.

Σ εμνότητος σκήνωμα,
Θεογεννῆτορ Δέσποινα,
Θελετροφυλάκτρια Παρθένε,
Ἄγιων πάντων
τῆς Ἀρσινόης λιταῖς
ἀπὸ πάσης φύλαττε δεινῆς
ἐπηρείας ὅφεως
τοὺς πιστῶς σοι προσφεύγοντας.

Ωδὴ στ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Υμοῦμεν ἐπαγαλλόμενοι
Ἄγιων Ἀρσινόης τὴν σύναξιν
κοινοῖς ἐν ἄσμασι
καὶ τὰς αὐτῶν ἐκδεχόμεθα
πρὸς Κύριον ἐντεύξεις
τὸν πολυεύσπλαγχνον.

Νικήτῳ, Νίκων, ἀγέτητος
ἐν μάχαις ὑπὲρ πούμνης ἔλλόγου σου
ὁφθεὶς σωτῆριον
ἔστησας τρόπαιον, πάνσεπτε,
ἐν Ἀρσινόῃ, πάτερ πανιερώτατε.

Υπὲρ ἀγάπης τοῦ Κτίσαντος
Ἀγάπιε, τερπνὰ κόσμου ἔλλιπες

καὶ πόθω ἥσκησας
σὺν τῷ κλυτῷ Καλανδίωνι
καὶ Βαρλαὰμ τῷ θείῳ,
τρισμάκαρ δσιε.

Θεοτοκίον.

Παρούσῃ
Μὴ παύσῃ, πάναγνε Χόρτενη,
ἀκέστορ Πελαθούσης ἀνύστακτε,
τὸν θεῖον Τόκον σου *Χόρτενη*,
ἐκδυσωπῶν δοῦναι ἀπασι
σὲ ἀνυμνολογοῦσιν
ἅμφω ὑγίειαν.

Κοντάκιον. Ἄχος πλ. δ'. Τῇ Υπεριμάχῳ.

Ἄριστων, Κόνων, Καλανδίων, Θεοσέβιε
σὺν Ὁμοζύγῳ σου, Ἀγάπιε, Ἀρκάδιε,
Βαρλαὰμ, σεπτὲ Προέχιε, Νίκων θεῖε
καὶ νεδαθλε Νικόλαε, γηθόμενοι
Ἄρσινόης ὡς φωστήρας ὑμᾶς μέλποντες
πόθῳ κράζομεν· Χαίροις, δῆμε θεόκλητε.

Ο Οἶκος.

Ἄγιοι θεοφόροι
Ἄρσινόης ἐν Κύπρῳ,
ὑμᾶς ἐν κατανύξει τιμῶμεν,
ἰεράρχας λαμπροὺς καὶ χορὸν
θεαυγῶν δσίων σὺν κλεινῷ μάρτυρι,
τῷ Νικολάῳ κράζοντες
ψυχῆς ἐν κατανύξει ταῦτα·

Χαίρετε, φῶτα τῆς εὐσεβείας·
χαίρετε, βάθρα Θεοῦ σοφίας.

Χαίρετε, δσίων ἀπάντων κλεῖσματα·
χαίρετε, ἀγίων τῆς Κύπρου καυχήματα.

Χαίρετε, σεπτοὶ διάκοσμοι Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ·
χαίρετε, ωραῖοι πρόβολοι ἀγαπήσεως Αὐτοῦ.

Χαίρετε, Ἀρσινόης ἀνύστακτοι ἔφοροι
χαίρετε, τῆς ἀπάτης τοῦ πλάνου ἀντίπαλοι.

Χαίρετε, δόμοι μερόπων εῦδιοι·
χαίρετε, πύργοι ἀγάπης ἄσειστοι.

Χαίρετε, φῶτα ὑπέρφωτα Λόγου
χαίρετε, όειθρα ιάσεων κόσμου·

Χαίροις, δῆμε θεόκλητε.

Καὶ ἀναγιγνώσκεται τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας, ἥτοι τῆς τυχούσης ~~Α~~ Κυριακῆς τοῦ Ματθαίου. Εἶτα λέγομεν·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ κοινὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν Πάντων τῶν ἐν τῇ Χωρεπισκοπῇ Ἀρσινόης διαλαμψάντων Ἅγιων, οἵτινές εἰσιν Ἀρίστων, Ἀρκάδιος, Προέχιος καὶ Νίκων, οἱ ἐπίσκοποι, Θεοσέβιος καὶ ἡ αὐτοῦ Συμβία, οἱ δσιοι, Κόνων, δσιος ὁ ἐν τῷ Ἀκάμαντι, Καλανδίων, Βαρλαὰμ καὶ Ἀγάπιος, δσιοι οἱ ἐν Ἀρόδαις, καὶ Νικόλαος ὁ νέος δσιομάρτυς, ὁ Ντβάλι.

Σπίχοι.

Συμῆνος θεαυγῶν Ἀρσινόης ἐφόρων
Κύπρου ὠραΐσατε Ἅγιων δῆμον.

Ο ἄγιος Νίκων θεοφιλῶς ἐποίμανε τὴν λογικὴν τῆς Ἀρσινόης ἀγέλην καὶ ἐκοιψήθη ἐν εἰρήνῃ. Τιμᾶται δόμοῦ μετὰ τοῦ αὐτοῦ διαδόχου, ἀγίου Ἀρκαδίου τῇ 29ῃ Αὐγούστου. Οὗτος ἀδελφὸς πέλων κατὰ σάρκα τοῦ δσίου Θεοσεβίου τοῦ Ἀρσινοίτου κατήγετο ἐκ Μελάνδρας Πάφου. Διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ ἔλαβε τὴν χάριν τῶν ιαμάτων. Ὁ ἄγιος Ἀρίστων, ἐπίσκοπος καὶ οὗτος Ἀρσινόης, ἦτο περιβόητος διὰ τὴν χάριν τῆς ἐκδιώξεως πνευμάτων ἀκαθάρτων. Η μνήμη αὐτοῦ τιμᾶται τῇ 22ᾳ Φεβρουαρίου. Ὁ ἄγιος Προέχιος, τῆς Ἀρσινόης καὶ αὐτὸς κοσμήτωρ, συμμετέσχε τῆς Τετάρτης ἐν Χαλκηδόνι Συνόδου. Τιμᾶται μετὰ τῶν λοιπῶν πατέρων τῆς Τετάρτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν 11ην Ιουλίου. Ὁ δσιος Κόνων, ὁ ἐν Ἀκάματι ἀσκήσας καὶ θεωθεὶς κατὰ μέθεξιν τιμᾶται τῇ 5ῃ Μαρτίου. Οἱ δσιοι Καλανδίων, Ἀγάπιος καὶ Βαρλαὰμ, οἱ ἐν Ἀρόδαις ἀσκήσαντες καὶ βραβεῖα λαβόντες ἀϊδιότητος τιμῶνται τῇ 26ῃ Ἀπριλίου. Ὁ δσιος Θεοσέβιος μετὰ τῆς αὐτοῦ δσίας Συμβίας ἐκ συμφώνου ἐβίωσαν τὸν γάμον ἐν ἄκρᾳ ἐγκρατείᾳ καὶ σεμνότητι. Τιμῶνται δόμοῦ τῇ 12ῃ Ὀκτωβρίου. Ὁ νεομάρτυς Νικόλαος ὁ ἐπικεκλημένος Ντβάλι, θεοφιλῶς ἡσκησεν ἐν τῇ Γεωργιανῇ μονῇ τοῦ μάρτυρος Μάμαντος παρὰ τὴν Γιαλιὰν τῆς Ἀρσινόης. Ἡθλησεν ἐν Δαμασκῷ τῇ 19ῃ Ὀκτωβρίου τοῦ 1314.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Nῦν προσπίπτοντες
ὑμῶν ταῖς παρακλήσεσι
πρὸς τὸν Θεάνθρωπον
καὶ Λυτρωτὴν τοῦ παντὸς
κραυγάζομεν δύσασθε
δεινῆς κακώσεως
εὔσεβόφρονας
ὑμᾶς τιμῶντας, Ἅγιοι
Ἄρσινόης θεοφόροι.

·
Ωραῖσματα
τῆς Ἐκκλησίας, Ἅγιοι,
κατηγλαίσατε
τὴν Ἄρσινόην ὑμῶν
ἀσκήσεως σκάμμασι,
Κόνων, Ἀγάπιε,
Θεοσέβιε
σὺν θείᾳ Ὁμοζύγῳ σου,
Βαρλαὰμ καὶ Καλανδίων.

Ποίμνην ἔλλογον
τῆς Ἄρσινόης, ἄριστοι,
σοφῶς ἴθύνατε
πρὸς οὐρανίους νομάς,
Ἄριστων, Ἀρχάδιε,
Νίκων πανεύφημε
καὶ Προέχιε,
κοσμῆτορ πολυτίμητε
τῆς Συνόδου τῆς Τετάρτης.

Θεοτοκίον.

·
Pῦσαι θλίψεων
τοὺς ἀνυμνολογοῦντάς σε,
Θεογεννήτρια,
Λάσης τῆς κώμης φρουρέ,
Ἐλεομορφίτισσα,

καὶ βλάβης λύτρωσαι
τοὺς γεραίροντας
ἐν κατανύξει σκάμματα
τῶν Ἅγιων Ἀρσινόης.

Ωδὴ η΄. Παιᾶς εὐαγεῖς.

Οσιε, Ἀκάμαντος κοσμῆτορ,
ὅ πήξας τὴν καλιὰν τῆς σῆς ἀσκήσεως
ἐν δυσβάτοις ἄλσεσι,
Κόνων ἀξιάγαστε,
μὴ παύσῃ ἵλεούμενος
ἥμιν τὸν Κύριον
τοῖς μέλπουσι σὴν πάνσεπτον μνήμην
ἄσμασιν εὐήχοις
καὶ ὑμνοις μελιόρύτοις.

Στῦλε ἀδιάσειστε ἀνδρείας,
Νικόλαε, Γεωργίας γόνε πάντιμε,
κλονουμένους στήριξον
ἐν τῇ πίστει κράζοντας
μονῆς οἰκῆτορ ἐνθεε
τοῦ θείου Μάμαντος,
τῆς οὖσης ἐν δρυμοῖς Ἀρσινόης,
χαῖρε, νεοάθλων
τῆς Δαμασκοῦ σεμνότης.

Τίμιος καὶ ἄμεμπτος ὁ γάμος
ὅ σὸς ἀνεδείχθη, Θεοσέβιε,
δνπερ διετήρησας
τῆς σεμνῆς Συμβίας σου
συγκατανεύσει, δσιε,
δντως ἀμόλυντον
βιώσας ἐγκρατείᾳ ἐν ἄκρᾳ,
προσευχῇ, νηστείᾳ,
σεμνότητι καὶ νήψει.

Θεοτοκίον.

Ἄνω τῶν Ἀρόδων παραστάτις,
Παρθένε Χρυσοσπηλιώτισσα, πανάμωμε,
σκέπε τοὺς γεραίροντας

θεῖον Καλανδίωνα
καὶ ξυνωρίδα πάνσεπτον
καὶ οὐρανόφρονα
δσίων σὺν αὐτῷ ἀσκησάντων
ῷδε, Θεοτόκε,
ὑπερευλογημένη.

Ωδὴ θ'. Ἀπας γηγενής.

Τῶν ιεραρχῶν
τετράδα τιμήσωμεν
τὴν ἀγιόλεκτον
Ἄρσινόης κράζοντες
οἱ πομασίᾳ
καὶ ἀγαθότηι
ἐν κόσμῳ διαπρέψαντες,
σοφῶς ἴθύνατε
πρὸς σκηνώσεις
οὐρανῶν τὴν ἔλλογον
τοῦ Κυρίου ἀγέλην, πανένδοξοι.

Ἄπαντες πιστοί,
εὐσχήμως τιμήσωμεν
τὸν θεῖον σύλλογον,
Ἄρσινόης λείρια
τὰ μυροβόλα
καὶ εὐωδέστατα
κιννάμωμα τῆς χάριτος
πιστῶς κραυγάζοντες
θεοφόροι
Ἄγιοι, τῶν θλίψεων
δυσωδίαν ἡμῶν ἐκδιώξατε.

Στῦλοι ἀκλινεῖς
Χριστοῦ θείας πίστεως,
ὑμᾶς γεραίρομεν,
Ἄρσινόης ἔφοροι,
καὶ παραστάται
καὶ ἀντιλήπτορες,
κοινοῖς ἐν μελωδήμασι
καὶ ὑμνοῖς σήμερον
ἐκβιῶντες·

φιλοστόργως σκέπετε
οὐρανόθεν πιστῶν τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε, Μαριάμ,
Γιόλου θησαύρισμα,
κλεινὴ Παντάνασσα,
Θεοτόκε, κράζοντες,
σὲ δυσωποῦμεν
ὑψόθεν διμβρισον
ἡμῖν σῆς θείας χάριτος
δανίδας, Δέσποινα,
τοῖς ὑμνοῦσιν
Ἄρσινόης σύλλογον
τῶν Ἅγιων φαιδροῖς μελῳδήμασι.

Μικρὰ Συναπτή. "Άγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν" ἐκ γ' "Υψοῦτε
Κύριον", τὸ Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον καὶ τῶν Ἅγιων τὸ
παρόν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναικες ἀκουτίσθητε.

Τῇς Άρσινόης σύλλογον
Ἄγιων εὐφημήσωμεν,
τοὺς θεαυγεῖς κληρονόμους
τῶν οὐρανῶν Βασιλείας,
ώς τῶν πιστῶν συλλήπτορας
ἐν βίοι δίναις κράζοντες
ἀρχιερεῖς τε δσιοι
καὶ νεομάρτυς στερρόφρον,
Χριστὸν ἡμῖν ἵλεοῦσθε.

Θεοτοκίον.

Χρυσελεοῦσα Δέσποινα,
ἔλέους κρήνη ἄφθονε,
καρδίας ἀρδευε πάντων
ἐν Άρσινόῃ οἰκουντων
καὶ χειλη τάχος ἄνοιξον
αὐτῶν ἀεὶ γεραίρειν σε
καὶ τὸν Παντελεήμονα
δοξολογεῖν εὐσχημόνως
Υἱόν σου καὶ πάντων Κτίστην.

Εἰς τὸν Αἴγοντα ιστῶμεν στίχους η̄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ
Ἀναστάσιμα δ̄ καὶ τῶν Ἅγιων τὰ ἔξῆς δ̄ Προσόμοια.

Ἔχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Χορείαν ἀγίων εὐκλεῆ
Ἄρσινόης μέλψωμεν
βιῶντες χαίρετε, πίστεως
φανοί, Προέχιε,
Καλανδίων, Κόνων,
Νίκων, Θεοσέβιε
Συμβίᾳ σὺν σεπτῇ σου, Ἀρκάδιε,
Ἀρίστων πάντιμε,
Βαρλαάμ, κλεινὲ Ἀγάπιε,
Καλανδίων
καὶ μάρτυς Νικόλαε.

Οσίων πατέρων καλλοναί,
Ἄρσινόης ἔφοροι,
ὦ Βαρλαὰμ καὶ Ἀγάπιε
πνευματοφόροιτε,
Καλανδίων σῶφρον,
μάκαρ Θεοσέβιε
σὺν θείᾳ καὶ σεπτῇ Ὄμοζύγῳ σου,
καὶ Κόνων ὅλβιε,
τοῦ Ἀκάμαντος διάκοσμε,
εὐλογεῖτε
ὑμᾶς τὸν γεραιόντας.

Ἀρίστων, ποιμένων ἀριστεῦ,
σὺν τῷ σῷ ὅματίονι, ωρειφροντι,
νῦν Ἀρκαδίῳ τῷ σώφρονι,
θεοειδέστατε
Νίκων, μυστολέκτα
τοῦ Χριστοῦ τῆς πίστεως
καὶ δήμου Χαλκηδόνος, Προέχιε,
πατέρων καύχημα,
Ἄρσινόης ως προϊστορας
καὶ ποιμένας
σεπτοὺς μακαρίζομεν.

Πιστοὶ συνελθόντες εὐλαβῶς,
 δεῦτε, ἀνυμνήσωμεν
 κοινοῖς ψαλμοῖς τε καὶ ἄσμασι
 τοὺς διαπρέψαντας
 φόδε ποιασίας
 τρόποις καὶ ἀσκήσεως
 καμάτοις ἴεροῖς σὺν τῷ μάρτυρι
 τῷ νέῳ πίστεως,
 Νικολάῳ, καὶ γηθόμενοι
 θείαν μνήμην
 αὐτῶν μεγαλύνωμεν.

Δόξα. Ἡχος πλ. δ'.

Δεῦτε, Ἄρσινόης φιλεόρτων οἱ δῆμοι,
 κοινοῖς ἐν ὕμνοις συμφώνως τιμήσωμεν
 πάντων ἡμῶν τοὺς Ἅγιους ἐφόρους καὶ ὀντιλήπτορας
 οὗτοι γὰρ ἐν ποικίλοις διαλάμψαντες χρόνοις
 Χριστοῦ ἐμεγάλυναν τὴν Ἐκκλησίαν
 καὶ οὐρανοπολῖται γεγόνασιν
 αὐτοῖς οὖν ἐν εὐλαβείᾳ βοήσωμεν.
 Άριστων, Άρκαδιε, Νίκων, Προέχει,
 καὶ σὺν Κόρωνι, Θεοσεβίῳ καὶ τῇ αὐτοῦ Συμβίᾳ,
 Καλανδίων, Βαρλαάμ, Ἄγαπιε καὶ Νικόλαε,
 μὴ παύσησθε Χριστῷ πρεσβεύοντες
 ὑπὲρ τῶν τιμώντων ὑμῶν τὴν ἔργτιον σύναξιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε,..

Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Τροπάριον
 Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν...

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικά. Εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ψάλλομεν δέ ἐκ τῆς Ὁκτωήχου
 καὶ ἡ γ' καὶ στ' φόδη ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Ἅγιων.

Τὰ Ἀπολυτίκια καὶ τὸ Κοντάκιον "Προστασία τῶν Χριστιανῶν".

Ἀπόστολον ζήτει τῇ Κυριακῇ τῶν Ἅγιων Πάντων.

Ἐναγγέλιον τῆς τυχούσης Κυριακῆς.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖται τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις, Ἀρσινόης σεπτὸς χορὸς
εὐκλεῶν Ἅγιων,
ἱεράρχαι θεοειδεῖς,
δσιοι πατέρες
καὶ θεῖε νεομάρτυς,
Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας
ἔμψυχα μάργαρα.

Δίστιχα.

Δῆμον Ἀρσινοῖτῶν Ἅγιων ἥσε
Χαραλάμπης χάριν Γεωργίου πάνυ.

Γεώργιον Χωρεπίσκοπον σκέπετε
ἀεὶ θεόθεν, Ἅγιοι Ἀρσινόης.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ ΔΟΞΑ

ΤΩ ΜΟΝΩ ΑΛΗΘΙΝΩ

ΘΕΩ ΗΜΩΝ